

Борба

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП.

ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ

И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕННИЯ ФРОНТ — ВЕЛИКО ТЪРНОВО

Година XXXVI

1979

АВГУСТ

25

Събота

Вестникът е основан през 1943 година

Брой 102 (4245)

Цена 2 стотинки

Пленум на Окръжната контролно-ревизионна комисия на БКП

Във Велико Търново вчера се състоя пленум на Окръжната контролно-ревизионна комисия на БКП, на който освен членовете на комисията присъстваха и завеждащи отделите и сътрудници на Окръжния комитет на Партията, секретари на общинските партийни комитети по организационните въпроси, председатели на общински, градски и заводски ревизионни комисии на БКП. В работата на пленума взе участие и секретарят на Окръжния комитет на БКП Христо Ставев.

Доклад за резултатите от извършената от Окръжната контролно-ревизионна комисия на БКП проверка в пър

вичните партийни организации и комитети в окръга по спазването на Инструкцията на ЦК на БКП за членство в Партията изнесе Дачо Илиев, зам.-председател на Окръжната контролно-ревизионна комисия на БКП. Председателят на Окръжната контролно-ревизионна комисия Христо Кожухаров изнесе доклад за някои изводи и препоръки, направени на срещата на ръководството на Централната контролно-ревизионна комисия на БКП с бюро на Окръжната контролно-ревизионна комисия на БКП, състояла се на 9. VII. 1979 г. Пленумът прие решения.

(Соб. инф.)

ПРЕД ТРИДЕСЕТ И ПЕТ ГОДИШНИЯ ЮБИЛЕЙ НА СВОБОДАТА

Решаващ сега е всеки ден и всеки час

Четвъртата година на седмата петилетка е пред своя финал. В този период на годината се очертава цялостната равностепенност от изпълнението на единния план за социално-икономическото развитие на окръга, подготвят се условия за успешното изграждане на комплексната териториално-производствена програма за следващата година и осмата петилетка — петилетка на техническия прогрес.

През изминалите седем месеца са постигнати значителни резултати, изразяващи се в по-висока ефективност и рентабилност на производството и подобряване качеството на продукцията. Получено е 9.1 на сто повече продукция спрямо миналата година, печалбата на 100 лв. основни производствени фондове е преизпълнена с 13.3 на сто.

Резултатите определено показват огромните възможности на изградената съвременна и модерна материално-техническа база, на равнището на производствените сили.

Но успехите не бива да ни дават основание за самоуспокоение и самодоволство. А трябва да насочват мисълта и действията на всеки — от ръководителя до работника — към нерешените задачи и съществуващите резерви, за които зад общите проценти се крият доста предприятия, които приключиха седмемесечното с неизпълнени важни икономически показатели — печалбата, чистата продукция, преработката, суровини и материали и фонд „Работна заплата“.

Основни критерий за работата на предприятията, комбинати и АПК, сега е изпълнението на насрещния план, а основа на всяка дейност — високите изисквания, поставени от Националната партия на конференция и Националното съвещание от 9 януари тази година. По това трябва да се оценява приносът на всеки колектив и труженник.

Капризите на природата и породените във връзка с това значителни трудности налагат да се вземат ефективни мерки във всички сфери на окръжното стопанство, от цялото население. Кои са сега главните задачи, какви са решаващите знаци за успешното изпълнение на отговорните задачи?

В селското стопанство са необходими неотложни мерки за бързото и без загуби прибиране, грижливо съхраняване и оползотворяване на всичко онова, което е родила нашата земя. Нужна е изключително стегната и рационална организация на труда за прибиране на доматите, лука и другите зеленчуци, да се създаде непрекъснат

конвейер от нивите към складовете, търговските организации и преработвателните предприятия. Необходимо е предприятята от хранително-вкусовата промишленост да работят на два и повече сменни ритъма, да работят винаги с ритъма на полето. Повече от всеки друг път е необходимо пълен координираност на действията на селското стопанство, комбинатите, АПК и външнотърговските центрове.

Решително трябва да се сложи край на неизпълнението на натуралния и асортиментен план, на кооперираните доставки и договорните задължения.

Високоотговорни задачи стоят за решаване до края на годината и пред колективите от строителството. Предстои да бъдат завършени редица обекти и се подготвят условия за работа на други през последната година на петилетката. Усилията на строителите и монтажниците следва да се насочат към пусковите обекти, в отразителните, които ще осигуряват продукция за износ и мощности, предвидени да влязат в експлоатация през 1980—1981 година.

Практиката на социалистическото строителство показва огромното значение на колективната мисъл и опит, на трудовия почин. Разширяването на бригадната организация на труда и новите почини са изключително отговорни задачи. Организаторската и политическа работа следва да се насочи към използването на челиния и световен опит, към внедряване на научно-техническите постижения в производството.

В навечерието на 35-годишния юбилей на социалистическата революция у нас се подеват редица полезни инициативи, разпалва се творческата енергия на всеки трудов колектив и труженник за постигане на рекордно високи трудови постижения и предсрочно изпълнение на годишните програми. Тези постижения са надеждна база при актуализиране и изграждане на насрещните планове на трудовите колективи за 1980 и 1981 година.

Необходимо е партийните комитети и организации, профсъюзите и комсомолските дружини, стопанските ръководители, разпалва се творческата енергия на всеки трудов колектив и труженник за постигане на рекордно високи трудови постижения и предсрочно изпълнение на годишните програми. Тези постижения са надеждна база при актуализиране и изграждане на насрещните планове на трудовите колективи за 1980 и 1981 година.

Необходимо е партийните комитети и организации, профсъюзите и комсомолските дружини, стопанските ръководители, разпалва се творческата енергия на всеки трудов колектив и труженник за постигане на рекордно високи трудови постижения и предсрочно изпълнение на годишните програми. Тези постижения са надеждна база при актуализиране и изграждане на насрещните планове на трудовите колективи за 1980 и 1981 година.

Решаващ сега е всеки ден и час.

В челините редици на социалистическото съревнование пред Празника на свободата е бригадата с ръководител Росица Кнева от Завода за запаметващи устройства във Велико Търново. Включвайки се активно в организираната тук преглед по социалистическата организация на труда, нейните членове изпълняват двойно трудовите си норми. Снимка Веселин ХРИСТОВ

Ударни дни

През седмемесечието на тази година колективът на МЗ „Заря“ в Павликени преизпълни плана за производството на джанти с 2.2 на сто, като увеличи производителността на труда с 1.5 проценти и реализира печалба с 8.4 на сто над предвиденото. При това положение и напредъкът е ведро, и работата на спори. Дните до 35-годишния юбилей на Свободата работниците и специалистите от завода са обявили за ударни.

Постигнатите успехи са плод на цялостната и мащабна плътна работа — сподели секретарят на заводския партисен комитет Йорданка Бобева. — Стремим се комунистите винаги да служат за пример с труда си, да увличат другите.

В завода никой не си прави илюзии, че трудностите, които съпътствуват производството през миналата година, са напълно премахнати. Те съществуват и сега, но хората се стремят да ги преодолеят, разгрътайки на широк фронт социалистическото съревнование за изпълнение и

преизпълнение на плана. Успехите сега са насочени към утвърждаване на бригадната организация на труда.

Резултатите за месеците са положителни — сподели бригадирът на комплексната бригада Никола Гавраков. — Изпълнението задължително си и видяхме, че новата организация на работа има редица положителни страни. Бригадирът говори за пропуските, за оборудването, което вече е износено — говори за износено с чувство за отговорност. А като него в МЗ „Заря“ има стотици. Това не са само първенците в труда — разкриващите Николай Христов и Петър Галянов, заварчиците Красимир Игнатов и Гомо Игнатов, профилпровичните Фатме Юсеинова и Авагил Алиева. Всички се трудят съзнателно, ентусиазирани.

С постоянна и упорита работа младият колектив на завода отново ще се нареде в сред челините предприятия в Павликенската община.

Васил ИЛАРИОНОВ

Плод на творческата дръзновеност

В Завода за ремаркета — Елена се различа винаги на конструкторите и технологиите, на работниците-рационализатори при решаването на „тежни места“ в производствения процес. Така например със собствени сили колективът въведе в действие в действащ цех за производство на самосвални ремаркета Р-8С—1, Р-16С и РС12, с което бе постигната значителна по-голяма ритмичност и се подобри качеството на изделката.

Докосор при производството на въртящи кръгове опирацията „образване на заосе нъка, получен при челиното заваряване на кръга“ затрудняваше ритъма на работата. Досега използваната за целта машина не бе пригодена за интензивно производство,

а като нея в страната не се произвеждаше серийно. Налага се внос от чужбина или изработване на машина по специална поръчка.

Но членовете на научно-техническото дружество в завода решиха друго. Само за няколко месеца колективът изработи нов, по-малък и по-лесен за монтаж и износим механизъм, който да замени стария. По-малкият механизъм е по-лесен за монтаж и износим, а работниците и специалистите осигурят ритмичност при производството на въртящи кръгове — продукция, значителна част от която е за износ.

Йордан КИРЧЕВ

Предпразнично съревнование

До края на юбилейната година на Свободата строителите от окръга ще завършат и предадат над 1300 апартамента и повече от 60 други пускови обекта. В първите редици на предпразничното съревнование са шестна десетте зена от първи технико-логичен екип, който изгражда жилищния комплекс „Пилман“ във Велико Търново.

Под ръководството на отговорника на екипа Румен Романов бригадният съвет всяка седмица отчита постиженията и слабостите и пред приема мерки за ускоряване на строително-монтажните работи на подобие, Своев

ременно се решават възникнали проблеми, за да не се нарушават комплексните пътни графици. Така подобрена организация на труда, съчетана с внедряването на метода на Николай Злобин, дава своите плодове. Вече са предадени 60 апартамента и до Деня на свободата ще бъдат готови още 129.

При висока трудова и производствена дисциплина се извършват довършителните работи, а зената на Петко Камбуров и Георги Русанов бързат да завършат поредните нулеви цикли за следващите блокове.

Александър РУСЕЦ

Открит е новият театрален сезон

В четвъртък в салона на Драматично-музикалния театър „Константин Кисимов“ във Велико Търново се състоя тържество, с което бе открит новият театрален се

зон. Велко Димов, секретар на общинския комитет на БКП, поздрави артистите и им пожела нови успехи. С приветствие към своите ко

леги се обърна и Стефан Самсиев, директор на театъра, който представи на колективите новите артисти.

Донка КОЛЕВА

Рискът—това благородно дело

Как двама професионални актьори съвсем любителски възродиха една великолепна, но забравена във Велико Търново идея ● За автомобилните фарове, сватбената рокля и ... за още нещо

Повод за тези редове ми даде спектакълът „Щом нищо не е ново...“ по сонети на Шекспир, който актрисата от Врачанския драматичен театър Любова Павлова и току-що завършият ВИТИЗ „Кр. Сарафов“ Красимир Воскресенски (и двамата великотърновчани!) изпълниха във вторник, използвайки естествения декор в двора на музея „Възраждане“ — Хан на Хаджи Николи.

антът е под ключ, а колкото до прожектор-следач — него могат да си набавят срещу ... 280 лева от Пловдив. От Клуба на децата на културата се извиняват, че сега е времето на големия ре

монт. Намираят се още трима ентусиасти — от стари автомобили фарове монтьорът в радиотехника Дончо Павлов „оскалпва“ ефектно рисувашо осветление. Студентът Георги Димитров успява да запише нужната музика от Менделсон и Джордж Бенсън. А екскурзоводът в музея Стефан Бейков се съгласява да бъде на поста си след работния ден и дори помага с каквото може в дългите нощни репетиции. Работниците на Окръжния младежки дом тичат до близкия квартален отечественофронтовски клуб за столове. Любова Павлова по липса на нещо по-подходящо „влиза“ в спектакъла със сватбената си рокля.

И в смятаната тишина на нощта, сред причудливите сенки върху сводите и тежките каменни зидове прозвуча:

Това си ти за жадния ми взор — прохладен дъжд през много жарко лято...

Само че дъждът пристъпваше не само в сонета. Той се ля през целите 45 минути върху актьорите. Ни кой не ги застави — те, професионалистите, — споконно можеха да се откажат от излизане пред публиката, както направиха по същото време други няколко професионалисти от вокално-инструменталния състав „Сигнал“. Любова и Красимир накарал хората около себе си, станаха да не трепват от приказните видения на светлините, музиката и завладяващата поезия.

Любова и Красимир не само безкористно, нямайки нищо общо с нечистите подтици на „халтурата“, доказаха себе си като актьори и граждани. Те продължиха във Велико Търново неоправдано забравената и пренебрегвана идея за спектакли на открито при естествен декор (Ханът на Хаджи Николи и Царевец вече са използвани за това), какъвто предлага в неограничено количество една и не е лият стар град. В Краков например подобни театрални изяви са най-посещавани.

Наистина има над какво да се замислим. Но въпреки всичко нека поздравим тези, които „рискуваха“ точно за не го — за великолепния „риск“ на всеотдайността.

Веселин ДОЛЧИНКОВ

Сесия на Великотърновския общински народен съвет

Вчера се състоя сесия на общинския народен съвет — Велико Търново. Доклад за състоянието и задачите на противоожарната охрана във Великотърновската селища на система прочете Велико Великов, зам.-председател на общинския народен съвет. За периода от 1975 до 1979 година, главно поради небрежност, в общината са възникнали 119 пожара, като са нанесени щети за над 200 000

лева. Затова е нужно в дейността на стопанските и обществени организации да на стъпки коренен похват по отнoшение на охраната и противопожарното състояние на обектите.

За обучението на населението от общината по гражданската отбрана докладва Стефан Стефанов, зам.-председател на общинския народен съвет.

Петър ДИМИТРОВ

НА СМЕЛА И РЕШИТЕЛНА ВЪОРЪЖЕНА БОРБА

35 години от историческото Окръжно № 4 на ЦК на БКП

В средата на 1944 г. вече нищо не може да спре победния ход на революцията. На 24 август делегация на Националния комитет на Отечествения фронт заявява пред министър-председателя Багрянов, че само правителството може да спаси страната от катастрофа. На 25 Комитетът излиза с „Позив до българския народ“, в който се заявява, че „спасението на България е в ръцете на народа и армията“.

На 26 август на улица „Морава“ № 13 в София се събира Политбюро на ЦК на БРП (к). В края на заседанието е приет завършеният текст на Окръжно № 4: „За България удари дванадесетият час! Съдбата на България днес изключително зависи от народа и патриотичното войнство. Всяко по-нататъшно оставане на власт даже и с един ден на натрапено то регистрово и прогерманско то правителство на Багрянов, всяко по-нататъшно продължаване на съюза с германците означава гибел и разгром на нашата родина. Пред партията, пред Отечествения фронт, пред целия български народ и армия повелително се поставя задачата с всички сили да се вдигне на смела и решителна въоръжена борба“.

В този исторически документ задачите на въоръжено

то народно въстание са формулирани като цялостна платформа: скъсване на съюза с хитлеристка Германия и изгонване на немците от България; дружба и съюз със Съветския съюз; освобождаване на всички патриоти и премахване на извънредните закони; образуване на ОФ правителство, което да осигури правата и свободите на българския народ и условията за истинска народнодемократична власт.

Същия ден Главният щаб на Народоосвободителната въстаническа армия издава заповед за въстание, което да смъкне монархофашистката власт. На следващия ден по радиото от Москва се получава директивата на Георги Димитров до Централния комитет на Партията, чинто указанието напълно съвпада с приетата от Политбюро платформа. В пълна бойна готовност са приведени всички партийни комитети и щабове на въстанически зони. Започват повсеместни стачки и въоръжени акции за унищожаване и парализиране на вражеските сили.

Червената армия настъпва стремително. Въоръжената борба се разширява. Монархофашистката върхушка се мията в предсмъртна агония. В този съдбоносен момент английската телеграфна агенция „Ройтер“ съобщава, че

Съветският съюз „бил признателен като цялостна платформа: скъсване на съюза с хитлеристка Германия и изгонване на немците от България; дружба и съюз със Съветския съюз; освобождаване на всички патриоти и премахване на извънредните закони; образуване на ОФ правителство, което да осигури правата и свободите на българския народ и условията за истинска народнодемократична власт.“

Окръжно № 4 е едно сви детелство за марксистко-ленинската зрелост на Българската комунистическа партия. То е първата крачка към народната демокрация — но в форма на политическа организация на обществото, която с функциите на пролетарската диктатура поведе българската нация по светлия път на социализма.

Кръстина СТАНИЛОВА
ст. ас. по история на БКП

Почувствах,
че ми липсват
тесните ти стръмни улици
и надвесените стрехи
впийти
в късове
топло
виолетово
небе.

Почувствах,
че ми липсва
твоята интимност
и побързах в теб да сезавърна
град със охрово бели къщи,
схъс извити от майстори балкони,
върху тях приседнали на слънце
нежно бели,
тъмнооки,
български Мадони.

Ако погледнете в очите ми,
ще видите
моята родина,
изправена на брега на морето,
как тя разстрелва!
Ако погледнете по-дълбоко
в очите ми,
ще видите
една смел народ,
който точи камите си
о крайбрежните камъни.
Ако погледнете още по-дълбоко
в очите ми,
ще видите СВОБОДАТА!...

Тодор ВАКОВ

Какво още не достига?

„Ваканционни“ размисли за работата на Клуба за естетическо възпитание при ВТУ „Кирил и Методий“

Вероятно някои ще възразят: защо е необходимо да се повдигат въпроси за дейността на едно културно учреждение в момент, когато то, както много свои събратя, е в летен отход. Вярно, сега е ваканционен сезон, сега е времето на трудовите бригади, но истината е и това, че именно през лятото, освободени от творческото напрежение, можем спокойно и трезво да помислим какво трябва да се направи за есен, за да не ни изненадат някои нови проблеми, след като и сегашните е трудно да се отстранят с магическа пръчка.

Далеч сме от мисълта, че пътят на Клуба за естетическо възпитание при Велико търновския университет е осеян само с препятствия и несполуки. В подкрепа на обратната констатация е достатъчно само да приведем факта, че комисията при Комитета за култура, която наблюдава три студентски клуба как изпълняват приетата на Третия конгрес на българската културна програма за естетическо възпитание сред студентите, поставя великотърновския клуб на първо място, като по-добър, че качеството на осъществяваните инициативи е на високо професионално равнище.

Впрочем едва ли има някой, който е бил свидетел на различните прояви на клуба, да не се е убедил, че ръководството му е положило максимални усилия да превърне в дела поставените отговорни задачи: да организира, координира и ръководи дейността по естетическото възпитание на студентите. Тази дейност се движи в четири главни направления — организиране на общовузовски културно-масови инициативи, работа по секции, осъществяване на тесен контакт с комсомолските дружества в техните творчески изяви, подпомагане на самодейните художествени колективи. Ролата на университетския клуб още повече нараства във връзка със задачите, поставени в Писмото на другаря Тодор Живков до ЦК на ДКМС.

Тук няма да се спираме конкретно на успехите през петгодишния период от създаването на клуба, за тях е писано неведнъж в местния и централния печат, излъчвани са предавания по радиото и телевизията. Наред с това обаче не един и два пъти в средствата за масова информация, а и на различни съвещания, събрания, конференции, както и по други пътища, са поставяни и въпроси: не около ония негативни явления, които се явяват спирачка за по-достоеен отговор на високите изисквания. Върху тях ни се ще да насочим един път вниманието на факторите, от които зависи уреждането на възникналите проблеми.

Да вземем материалната база. Наистина помещениата

на това културно средище са разположени в красива и интересна в архитектурно отношение постройка, в която се намира и студентският стол. Може би по тази причина още не е решен въпросът кой трябва да стопанисва клубните зали — предприятия или университети? Дали в това неясно положение не се корени и фактът, че за хигиената са принудени да се грижат членовете на клубното ръководство? Нима са малко другите им проблеми: да водят борба за отпускане на повече финансови средства, по-малко сегашните са ограничени (бюджетният клубът е прикрит към Окръжния младежки дом на културата), за осигуряване на крайно необходимата техническа апаратура и най-вече да позоват за хората, които с желание да се включат в дейността на клуба? Защото многото неуспехи и липсата на шатен организатор доведоха до неблагоприятни последици за някои от членовете на ръководството. Така например през миналата година председателката и зам.-председателката на клуба, преди това много добри студенти, прекъснаха по слаб успех обучението си за осем месеца поради прекъсната организация на заетост с неща, които не са им присъщи и не са по силите им. Театралният колектив, който досега винаги се е представял много добре, през следващата учебна година на ше прекрати дейността си поради липса на средства и условия за работа. По същите причини студенти от ВТУ се включват в естрадни състави към други ведомства в града.

Може ли да се направят великотърновският студентски клуб за естетическо възпитание да организира така своята дейност, че още по-пълно да оправдае гласуваното му доверие? Отговорникът за дейността на клуба старши асистент Мариана Нинова, сегашната председателка Пета Бояджиева и другите членове на ръководството, които полагат немалко старания да се поддържа доброто име на това културно огнище, са уверени, че съществуват реални предпоставки да се осъществи тази благородна амбиция. Същевременно обаче от ясно по-ясно е, че това не би се постигнало без обединяване и още по-настойчиви усилия на административното, партийното, комсомолското и профсъюзното ръководство на университета, на Окръжния младежки дом на културата, на всички, на които са скъпи завоюваните с много труд членски позиции в борбата за естетическо възпитание на тези, които от своя страна утре ще възпитават в комунистически дух подрастваното поколение.

Георги МАРИНОВ

Ансамбъл „Сидер войвода“ отпътува за Португалия

Днес ансамбълът за народни песни и танци „Сидер войвода“ от Горна Оряховица отпътува за град Португалия, Португалия, където ще вземе участие в традиционния петнадесети беззвучен народен фестивал. В него ще участвуват и състави от Франция, Испания, Белия, Чехославия, Горноореховският ансамбъл и ангажиран и за по-висококачествен запис по Португалия на телевизията.

Преди заминаването си, в четвъртък, ансамбъл „Сидер войвода“ ще се консултира с местния веноста на Горна Оряховица Йорданка БОЖИЛОВА

„Щащата на Филип Тотю в махала Гърците

Снимка Иван РУСКОВ

Песни, посветени на Георги Кирков

Пролетарският поет Димитър Полянов откликва на смъртта на Георги Кирков (25 август 1919 г.) с две траурни стихотворения. В тях той излиза болката си, болката на Партията и на трудовите хора от загубата на партийния ръководител, на блестящия оратор и публицист. Полянов дава идеята на младия музикант Христо Кънчев да напише музика към тези стихотворения. Кънчев с готовност приема предложението. Сам той след Първата световна война многократно е посещавал клуба на тесните комунистически в София на ул. „Кирил и Методий“, където е свирел на уреджани партией забави и вечеринки. Тук той е слушал неведнъж пламенното слово на Георги Кирков. Пак в партийния клуб Христо Кънчев се запознава с Димитър Полянов.

Изплатило обаянието на народния трибун и под въздействието на родените от сърцето стихотворения на Димитър Полянов, Христо Кънчев за много кратко време написва музика по двете стихотворения на пролетарския поет. И двете песни са за хорово изпълнение. Както сам приживе авторът на музиката обясняваше, сметнал, че хоровото изпълнение е най-подходящо за такъв случай. Първата от песните „Георги Кирков“ (Траурен химн) е за смесен хор, а втората — „Георги Кирков“ („Спи, по чивай“) — за мъжки хор. Двете песни отразяват не само музикалната подготовка на техния автор, но и личното му отношение към темата. Песните са изпълнявани в клуба на тесните комунистически от партийния хор под диригентството на Илия Цапчев и Тодор Данайлов.

Първоначално са били отпечатани в отделни свитъци на партийно издание, а след 9 септември — в сборника „Песни на българското работническо движение 1891—1944 г.“, издание на Института по музика при Българската академия на науките, под номер 55 и 56.

Кой е авторът на тези песни, посветени на Георги Кирков?

Христо Кънчев е роден в Елена през 1888 г. Баща му е бил адвокат в Елена (за вършил юридически науки в Париж), а майката — французка. Семейството е имало в дома си пиано, донесено от Франция още при идването на майката през 1885 г.

Още от малък Христо Кънчев започва да учи виолончело в София, където завършил гимназия. Веднага след това постъпва като челист в новосъздадения оперен оркестър, където свири около три години. През 1912 г. той заминава за Италия да учи в Миланската консерватория. След завръщането си в София отново свири в оперния оркестър, а през Първата световна война е капелмайстор на Пети полк в Русе. След края на войната се връща в София и именно тогава се свързва с прогресивните среди в столицата, включително и с Димитър Полянов. По-късно се премества в Елена, а след това и във Велико Търново, където умира през 1967 г.

Христо Кънчев е написал около двадесет песни и няколко пиеси за чело и китара. В скромното му музикално творчество двете хорови песни, посветени на Георги Кирков, са най-значимите.

Георги Хр. ГЕОРГИЕВ

Изкуството — по-близко до хората

Една прекрасна инициатива бе осъществена през пролетта в Странджикката селищна система. Изявени художници от Велико Търново организираха самостоятелни изложби в различни селски сгради. В сущия гостува Иванка Давидова. Трудовите хора по средина с интерес наблюдават и всички класове от училището провеждат часове по рисунка пред платната на художничката.

Сегашната има много малко хора — седишкочлещи, бривади. Би било добре през летните месеци те да бъдат открити с автобуси и Странджик, където да се запознаят с голямото богатство, съхранено в картинната галерия в града.

Косю КОСТОВ

Справочник на читателя

От понеделник до неделя включително кината в градовете на окръга ще прожектират:

ВЕЛИКО ТЪРНОВО: „Полтава“ — тел. 2-05-42, голяма зала „Търговка и поет“ — 14, 16, 18 часа, „Оптимистична трагедия“ — 10 и 20 часа, малка зала — „Табурет отива към небето“, детски филми — 17.30, а в събота и неделя и от 10 часа: научно-популярни филми — „Беликата отечествена“, „Блокадата на Ленинград“, „Партизани в тила на врага“, „Искра“ — тел. 2-00-43 „Смисли за спомен“ — 10, 13.30 и 18 часа, „Ден за моята любов“ — 15.30 и 20 ч. „Девети септември“ — тел. 2-00-84, „По следите на Росомхата“ — 10, 13.30 и 18 часа, „Реквием за една мръсница“ — 16.30 и 20 часа, лятно кино „Космос“ — „Кавказ казак пленици“.

„Двете майки“, „Вълче ехо“ — ПАВЛИКЕН, „Димитър Стоянов“ — „Прах под сянкото“, „Другарят председател“ — цен тур нападатея, „Едно време на Запад“.

„ЛЯСКОВЕЦ“ — Христо Ботев — тел. 20-44, „Смели хора“, „По далечни брегове“, „Свидетелство за бедност“.

ЕЛЕНА: „Христо Ботев“ — тел. 21-85, „Белият Лука“, „Безсмъртният гарнизон“, „Едно време на Запад“.

ПОДСИ ТЪРНЕВЕЦ: „Коста Петков“ — тел. 22-27, „Песен на им „Дора“, Тайнственият манах“, „Ден за моята любов“, „Как Иванушка гулакът — чу дото турция“.

СТРАНЖИКА: „Развитие“ — тел. 23-42, „Аз, ти и Ованди“, „Сандоан“, „Блоклада“, „Суиндоло“, „Трезвенец“ — тел. 26-04, „Четвъртата височина“ — „Големият ресторант“, „Височини трибуна“.

КИЛИФАРЕВО: „Петко Ахчиев“ — „Блокада“, „Непрестойно поведение“, „Ну, погоди!“.

ДЪБЕЛЕЦ: „Георги Николаев“ — „Митов в кибритена кутия“, „Алаха“, „Операцията“, „Такава от юг“.

ДОЛНА ОРЯХОВИЦА: „Москов“ — „Отец Сергей“, „Последният подвиг на Камо“, „Правила“.

на доминото“, „Свещан Понство янов“, „Освобождението на Прага“, „Текмоузе“, „Минало свършено“.

БЯЛА ЧЕРКВА: „Труд“ — тел. 074, „Фаталната запетая“, „Коми сарят обвинява“, „Лекарство против страх“.

ФУТБОЛ

„А“ РФГ

Славия — Черно море; Етър — Беров; Ботев — Локомотив (СФ); Марек — Тракия, Спартак — ЦСКА, Септ. знаме, Левски — Спартак, Сливен, Черно море — Миньор, Локомотив (ПД) — Пирин.

Северна „Б“ РФГ

Локомотив (ГО) — Бдин, Луло гореп — Академик (СФ), Бонкоски — Волон, Академик (СФ) — Локомотив (Ма); Ватев — Дунав; Левия — Септ. слава; Чавдар — ЖСК-Спартак, Локомотив (ДР) — Спартак, Добруджа — Янт ра, Доростол, Чепчево знаме, Светкавица — Вечой.

Единта окръжна група

Снилоза — Ласковец; Кеса рево — Бутон, Българско Сливено — Стражница; Поликарпиев — Дебелец, Ресен — Полски Тръмбеш, Бяла черква — Захария, Сом бинат, Килифарев — Делна Оряховица; Драганов — Михаил, Златария — Джужуница; Оча мотила — Сухинаца.

60 години светско кино

Новаторско и хуманно изкуство

27 август 1919 година. Ленин подписва декрет „За преминаване на фотографската и кинематографичната търговия и промишленост към Народния комисариат по просветата“. Започва развитието на принципно ново, социалистическо киноизкуство.

В годините на Гражданската война хрониката е най-достъпната и най-подходяща форма за отразяване на революционните събития. Но с утвърждаването на съветската власт се появяват и първите иррационални филми, в които проличават новите функции на киното, определят се тематиката и изразните му средства. Възторгът от победата на пролетариата и ентусиазмът от социалистическите преобразования определят поетическото усещане за революцията у пионерите на съветското кино.

Създават се първите шедеври — „Броненосецът „Потомкин“ на Айзенщайн и „Майка“ на Пулюкин, влезли за винаги в световната филмова класика. Новаторството на социалистическото киноизкуство се потвърждава и от другите значителни творби от този период — „Края на Санкт Петербург“, „Стачка“, „Октомври“, „Арсенал“. Театралните актьори, дошли в киното, обогатяват младата съветска кинематография с традициите на руската театрална школа. Киното се превръща в многонационално изкуство, като ярки режисьорски изяви имат арменецът На заров, грузинецът Шенгелая, украинецът Довженко.

В края на 20-те години настъпва криза в поетичния филм. Съзнанието на новия справедлив свят, революционните промени в съветското общество изискват нови похвати, различни от епично-романтичното пресъздаване на революцията. Последното значително постижение на нямото кино, „Земля на До вженко, набелязва ново направление на творчески търсене — към широко, реалистично отразяване на действителността. Повзата на звука в киното (1930—1932 г.) ускорява утвърждаването на новата кинематографична естетика. Мистото на патоса се заема от психологизма, поетичното отношение към революцията отстъпва място на реалистичното изучаване на съветската действителност. Разделно произвеждане е филмът „Чапаев“ — първото голямо постижение на съветското звуково кино. Обновяването на киноизкуството намира израз във филмите „Шпорс“, „Депутатът от Балтика“, „Ние от Кронштадт“, „Член на правителството“, „Великият гражданин“.

Изроста ново поколение творци, които обогатяват естетическия арсенал на съветското кино. Между тях са режисьорите Михаил Ром и Сергей Юткевич, които поемат отговорността да създадат първите филми за вождя на революцията: „Ленин през Октомври“, „Ленин в 1918 година“, „Човекът с пушка“,

Георги БОЖИДАРОВ

Триптих за красотата

Неусетно бяха изтекли шест месеца, откакто оживя новият жилищен блок. Собствениците вече бяха успели да се смятат един друг с придобивките си и с оригинално обзавеждане на апартаментите. Първата вечер терасите започнаха да се изпълват с търсещи хладна хора. Неволя долових част от разговора на две жени от съседни балкони. Едната упорито се опитваше да разбере какъв е бил този камнион, който е спрнал дояс пред блока и стоварил голям дървен сандък. Нали съседите вече са се обзавели, как по още е останало да си купят. Другата, очевидно поласкана от проявения интерес, започна да обяснява как бабата и дядото изкарвали на село 2000 лв. от бубите и ги дали да купят нещо за децата. Младите реших, че след като апартаментът е обзаведен и колата е нова, могат да купят едно пиано на децата. Като се сложи в къщи, все ще решат някога да завсирят... Пък и като ме бел е красиво...

Не чух края на разговора. Стана ми тъжно... За пиано то, което навярно бе чакало да го стоплят ръцете на едно същество, жадно за музика. И за двете деца, врстници на моя син, които толкова обичаха да играят. Ка то всички деца. От сега на татък това пиано щеше да се превърне в една скъпа це на: „Ако не свириш, няма да играеш!“

Срещнах ги на улицата. Младо семейство с две деца. Наши добри приятели. Възторжени задъхали, те сякаш бяха придобили криле. Скоро получих нов апартамент и сега бързат да внесат в не го своята атмосфера, която ще го направи наистина те хен, любимо място за четри мата. В ръцете си той държеше плосък пакет. Долови да погледа ми жената се усмихна и забързано започна да ми обяснява, че за новия дом са ми донесли много, много подаръци и че почти са се обзавели... Само никак не могат да разберат защо са им подарили тези две картини. Нали те все пак са водомци и имат нужда от много по-необходими неща. Затова се договорили да ги върнат обратно, а с парите ще си купят един хубав вишен сервиз.

Полубопитствувах да узная какви са картините. Оказа се, че става дума за велико лепни репродукции на Васнецовата „Албонуска“ и един от прочутите морски пейзажи на Айвазовски. Нещо зашу в ушите ми. Съвсем ясно чувах само гласа й, който не говореше вече на мен, а както тогава, преди години, когато я слушах да изнася една хубава лекция за красота тата...

Вятърът бе разкъсал обвивката на горната картина и от там още по-смутено и потъжно бе навела глава Албонуска. След малко тя щеше да бъде разменена за... вишен сервиз...

Един слънчев лъч преминава през опушеното стъкло и пада чак в дъното на цехавърху стругованите до блясък зъбни колела. Великолепно подредените детайли искрят, сякаш ревива скъперник то кушо е повдигнал капака на кожечко със сребърници и те са засияли, докосвайки се до светлината. Това е най-красивият кът на цеха. Тук работи един от най-добрите стругари, при когото ще уча твз костите на металообработва неето. Обхваща ме някаква необяснима гордост. И макар че аз нямам никаква заслуга за това, става ми приятно от думите на началника цеха, който ме доведе тук. Този млад човек е истински майстор, и от него има много неща за „кулпуване“.

Моят майстор се оказва мълчалив човек, не обичаше обясненията. „В училище се обяснява всичко — каза ми той веднъж. — Тук всеки трябва да гледа с отворени очи!“

А при него наистина има ше какво да се гледа. Всяка нещ имаше строго определено място. Ръцете му никога не се кръстосваха, за да вземат нещо. Около него владееше атмосфера на стрин по спокойствие и ред, без припнатост, без нерви, а ви наги изпреварваше в края на деня другите. На особена почит бяха готовите детайли. Нито веднъж не го видях да хвърля нещо на пода. Ше свали частта, ще примижи леко, за да премери още веднъж какво е сторил и с подчертано уважение ще го сложи при другите. В зависимост от детайлите се получава различна форми. Бронзовите втулки образуваша за мъни със златни върхове, ко лянските валове напомняха гребени на морски вълни...

Как правиш всичко това, майстор? — осмелих се да го попитам веднъж.

По табият... — отговори ми майсторът и чак тогава се усмихна. — А ти не слушай началника дето ти каза, че много неща могат да купят. Най-важното е табията, а той не се купува. Трябва сам да си го изработиш.

Това беше най-дългият ми разговор с майстора-стругар. От тогава са минали повече от две десетилетия. Но и сега, колчем си спомня за него и за смисъла, който той влагаше в думата „табият“, все си мисля за оня герой на Паустовски, който цял живот събирал златния прах в работилницата, за да изкове една златна роза. Усетът към красотата не се купува — прав беше майсторът. Той трябва да се събъра прашинка по прашинка.

Иорданка СЛАВЕВА

Дом за политическа просвета

ДОБЛЕСТНИ ЗАЩИТНИЦИ НА РОДНИТЕ ГРАНИЦИ

27 август — Ден на Българските гранични войски

Изминаха тридесет и три години от деня, когато по предложение на вожда и учителя на българския народ Георги Димитров бяха създадени Гранични войски. Тридесет и три години в студ и пек, в дъжд и зной, денонощно блят на родните граници войните със зелени паго ни, охранявайки мирния създателен труд на народа ни, социалистическите дин на България. Верни до край на клетвата пред Партия и на род, те не позволиха вражки крак да премине свещения граничен вал.

Днес всеки метър земя от родните граници напомня за героизма и безстрашието на българските граничари, за техния патриотизъм и само жертва. В ожесточени схватки с враговете на Родината десетки млади патриоти — истински синове на своята родина, напоиха с кръвта си древната земя на дедите ни, но не позволиха тя да бъде осквернена. Имената на героите-граничари Асен Илиев, Вергил Вакинов, Георги Пирдопски, Младен Калеев, Иван Батов и много други се про изнасят с чувство на закон на гордост и преклонение от всеки българин. За бългити те поколения тези имена ще светят с яркия си пример на родолюбие и мъжество. на върна служба на Партия и народ.

Неизчерпаем източник на

енергия и вдъхновение за войните-граничари в охрана та на границата е мъдрото ръководство, непрестанните грижи и внимание, с което се отнасят към доблестните защитници на нашите граници Българската комунисти ческа партия, нейният Централен комитет и лично дру гарят Тодор Живков. Благо дарение на тези грижи Гра нични войски израснаха като съвременен, въоръжен с най-модерна техника и въоръже ние отряд от Въоръжените сили на нашата страна.

Днес в Гранични войски служат отлично подготвени, идейно закалени, проникнати от високо съзнание за дълг и отговорност пред Родината офицери и бойци, които са готови винаги и в най-труд ни условия да се изправят срещу врага, да го победят, да запазят чисти и неприкос новени свещения ни граници.

Голяма е помощта, която оказват на нашите граничари войните от славните съветски Гранични войски. Многовеков ната братска дружба, която съзрява двата народа — българския и съветския, съединя ва в едно семейство българс ките и съветските граничари. Това прави нашите войни по-силни, по-единни и могъщи в защита на завоеванията на социализма.

Рамо до рамо с граничари

те бди на своя несменяем

пост и родолюбивото край гранично население. В десетки случаи тези истински патриоти, тези граничари без паго ни, проявявайки съобразител ност и смелост, понякога и с риск за живота си, са участ вували в разкриването и обез вреждането на опасни нару шители на държавната грани ца. Дружбата между армия и народ укрепва с всеки из минал ден и в това е тяхна та сила, тяхното единство.

На съвременния етап сили те на мира и на прогреса, начело със Съветския съюз, печелят все повече влияние на планетата. Но това не ус покоява нито за миг войни те от предните рубежи на Родината. Те непрестанно из дигат своето бойно и грани чарско майсторство, повиша ват своята идейна закалка, за да превърнат в непрезе маема крепост за враговете на Родината нашите граници.

В изпълнение на историчес ките решения на XI конгрес на БКП и Националната пар тийна конференция, в чест на своя боен празник и на 35-годишнината от социалис тическата революция в Бълга рия българските граничари ще отговорят с достойни воин ски дела в опазване на све шените граници на нашето социалистическо отечество.

старши лейтенант Ангел КОЛЕВ

Закрилата на децата — най-благородното дело

Няма нищо по-хубаво в света от детските очи, устре мени към бъдещето. Досто, евски казва, че не желае та кова човешко щастие, което е изкупуено с цената макар на една детска съзла.

В Дирекция „Окръжен дър жавен архив“ са съхранени оригинални документи, които разкриват хуманното дело на основаните Съюзи за за крила на децата в Павлике ни (1934 г.) и Дъскот (1935 г.) Съюзите развиват актив на дейност за подпомагане на децата в Павликени и съ ставните към него общини — Стамболово, Патреш, в се лата Дъскот и Паскалевце. Тази дейност всяка година се разраства: концентрирайки в себе си почти всички благо творителни инициативи. Са мо до края на 1936 година павликенският съюз изразход ва 114 729 лева за откриване и поддържане на лятни детс ки градини за деца от 4 до 7-годишна възраст, където те са на пълен пансион, на иг рища, балканско летовище, дневен детски дом (зимна детска забавачница), безплатни

трапезарии и други. За съ щите цели са изразходвани парични средства и в Дъскот. И двета съюза обръщат особо не внимание на бедните деца — настоява се пред общината в Павликени за отпускане средств за бедните деца, те са освобод ени от такси и им се събират помощи и подаръци, организи рат се специални вечери само за работническите деца. В под държаня в Павликени дневен детски дом, който е като посто йно училище за децата от 5 до 7-годишна възраст, развиват дейност три отдели: детска иг ралня, занималня и работилни ца. Тези примери напомнят за съхранената в нашия народ неч на добродетел — същерна грижа към подрастващите поколения.

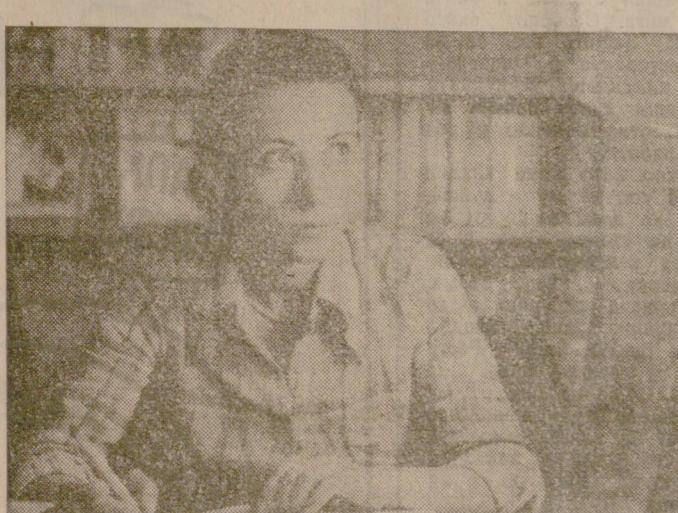
Наред с посочените, закрили пите на децата в Павликенска околия (училища, домакин и други) проявяват грижа и към здравето и здравната просвета на бременните жени, майките-ро дилки и малките им деца. За тях се открива и поддържа Детска здравно-същерна станица. Ав торитетът на станицата укрепна, защото тя издирва и подпомага особено бедни родилки и бебе та, дава необходимите съвети на бременните жени, отгетен документ четем, че са изнесли и беседи на тема: „Грижа за децата“. Закрила на селското дете“.

Благородно е делото на съ юзните членове и след 9 сеп тември 1944 година. Народна та власт отпуска големи па рични помощи за децата. Съг ласно окръжно № 86 от 1949 г. на Съюза за закрила на децата в София съюзните клонове престават да същ ествуват, а техните парични и предметни средства се преда ват на Министерството на труда и социалните грижи.

Тодор ТОДОРОВ

дирекция „Окръжен държавен архив“

Новите филми на екрана

От посмелания във връзка с 60-годишнината на съветското ки но в големата зала на кино „Подгата“ — Велико Търново ще бъде представен творчески пореят на известния съветски режисор Самсон Самсонов. Той ще бъде представен с филмите „Търговка и поет“ и „Оптимистич на трагедия“.

„ТЪРГОВКА И ПОЕТ“ — филмът ни връща в началото на Отечествената война, но няма да чуем тъжната на сраже нията, няма да видим напрегна тия фронт. Сюжетът проследява съдбата на една млада жена, оста нала в град, наскоро завладан от хитлеристите. Тя откупува сво бодата на един военнопленник и грижите й за него постепенно превръщат в любов. Гръзната не само става нежен и чувствен телен човек, но и посещава мля достта и сякаш си за нещо го лямно и истинско — службата на родината.

Съветският филм „ПО СЛЕДИТЕ НА РОСОМАХА“ е киноповест в която своеобраз

Не по принуждение, а по убеждение

Целогодишната творческа дейност на 220-те самодейци от СХК „Свилоса“ — Ригуалите — със свое място в дейността на Профсъюзния дом на културата — Труд ностите не разколебават свищовските хи мици

Многогранна е дейността на Профсъюзния дом на кул турата при СХК „Свилоса“ в Свищов. Затова спомога по вишеното внимание на завод ското ръководство, както и културните интереси на рабо тещите в завода.

Дори само състоянието на художествената самодейност дава представа за целогодиш ния културен живот в дома. Към Дома на културата са изградили смесен народен хор, мъжки хор, танцов със тав, естраден състав, художе ственно слово, духов оркестър. Удоволворение за ентузиаз ма на самодейците, за упори тия им труд след работа са завоеваните отличия. Смес еният хор е лауреат на V ре публикански фестивал, мъж кият хор — на прегледа на маршовата песен в окръга, танцовият състав имаше чест та да изнесе концерт пред българите, живеещи в Унга рия. Но най-голямото до стойство не са наградене, а това, че самодейното движе ние няма кампания характер, а осигурява целогодишна творческа дейност на 220-те самодейци.

Вниманието към художе ствената самодейност и нейната масовост определят големия й дял в културните изяви.

но не ги изчерпват. Смысле ните, богати със съдържане ритуали имат също своето място. Вече е утвърдена тра дицията да се дава име на бригадите. В подготовката за тържеството работниците обстойно се запознават с био графията на патрона-герой, с литература и спомени за него. А за да защитят до стойно приетото име поемат и по-отговорни професионал ни задължения. Общите ин тереси сплотяват колектива, спомогат да се превъзмогнат дребните неща, които пречат на работата, създават атмо сфера за най-ползотворен труд. За приемането на нови те членове на колектива в редовите на работническата класа също има създаден ри туал. Тържествената обста новка, повишеното настрене ние, предизвиканата гордост от приобщаването към геро ичния трудов отряд създават неповторимата атмосфера на един ден, който дълго ще се помни от младежите.

Разковичието на успеха при всяко начинание на Дома на културата е може би и в това, че формите на културно-масова работа се препечатат и взаимно се допълват. Така след обсъжда не на книгата „За мащабна мълка гроб няма“ от Виктори Гечова спонтанно едла бригада реши да приеме името на геро инята Соня Енева. Библиотека

та организирани и други обсъжда ния на книги с колективите, среща с големата приятелка на българския народ Мерсия Мак дермот. Интересна и полезна бе и конференцията „Библите ата и информативна в служба на специалната“, отразяваща специфика в дейността й — да бъде помощник в труда на хи мическия работник и специалист. Сета тя обхваща 900 читател и 15 831 заглавие. Радиоуредба та при завода „Тък“ е първ помо щник при провеждането на соци алистическото съревнование. Ре ловно се излъчват поздравител ни концерти, интервюта, репор тажи, срещи с първенците по пулризира се положителният оит.

За успеха на културното де ло в „Свилоса“ дял има и пра вилното отношение на завод ското ръководство към него. Но може би то трябва да поеме инициативата за построяване на по-хубава и просторна сграда за културния дом. Сега помеще нията му са приспособени и е мно го трудно да бъдат задоволени нуждите на многобройните ко лективи.

Красимир ИВАНОВ

Актьор от висока класа

80 години от рождението на Цанко Янков

достта. Този момент той ви наги — завършваше разтре перан и облян в пот. Това бе ше блестяща демонстрация на високо актьорски майстор ство.

Много мъдрост и топлота излъчваше неговият майстор Добри от „Майстори“ на Ра чо Стоянов. Съвсем друг бе ше като Сеньор Панталоне от „Слава на двама господа ри“ на Голдони. Галантен, нежен, пластичен, музикален.

Многогранни бяха негови те интереси и знания. Спом ням си когато у нас дойде първият съветски театър „Мос съвет“, в състава на който, влизаха все театрални свети ла — Юрий Завалски, Марен ка, Юрдинов, Пляд, Оле нин, Карташова. Устроихме им грандиозно посрещане, в което участваша цялото граж данство начело с ръководите лите на окръга и града. За ведохме ги на Царевец. Там беше и тогавашният дирек тор на музея Тодор Николов. Всичко вървеше добре. Гости те се възхищаваха от града, от неговата красота и исто рия. Но когато стигнахме до Балдунивата кула, Ц. Янков и Т. Николов се скараха. Последният твърдеше, че не

Цанко Янков в ролята на Бебрис от „Имат думата же ните“ на Е. Залите.

мислици. Възмутен, бай Цан ко обвиняваше директора не само в некомпетентност, но и в липса на патриотизъм. Къдо ян, викаше той, в 1205 г. е разбил латинците при Одрин, пленил и докарал Балдуни тук. Ти българин ли си? Да же и да не е така, нашите братя трябва да знаят, че ние сме били велика държа ва, че сме имали Симеон и Калоян и че и на гърци, и на турци не един път са тре перали гашите. Завадски се наведе и ме попита историк ли е. Отговорих му, че е ко лега. Заедно с Маренка го взеха под ръка и бай Цан ко още по-разпалено продъл жи да разказва славната ис тория на Второто българско царство.

Не само историята познава ше той, но се увеличава и от естествознание и география. А заговорехме ли някоя ве чер за астрономия, бай Цан ко вдигаше глава към звез дите и ни повеждаше към Големата и Малката мечка. Понякога ставаха и грешки. Веднъж в традиционното про летно турне пътувахме към Видин. Съзрял някъде в да лечината грамаден тъмен си дует, веднага го обяви за

Бабините Видини кули. На кои от колегите му възрази ха, но той настояваше за своето. Когато наближихме спорния обект, в автобуса избухна бурен смях. Бабини те Видини кули се оказаха огромни купича стари шай ги.

Но нищо не беше в състо яние да засенчи обявяване то му на сладък разказвач, до ри и когато хиперболдизираше или разказваше невероятни неща. Често безвредните му измислици приличаха на ху бе бас букет, в който не липс ваха и буренчета, но не то разваляха. Както и нищо не можеше да засенчи актьоре кото му майсторство. Ето каква пише за „За честта на пагона“ на търновската сцена з. а. проф. Анастас Михай лов в сп. „Театър“ от 1957 г.:

„...Образа на стария тес няк д-р Бранков, умния, че стния и пламенен комунисти чески адвокат артистът Ц. Янков внушава с много то лина и сърдечност. Класовата и политическа ненавист у не го е прераснала в лично чув ство. Много изразителна е онази неспиритизма враждеб ност, която блика у Бранков при случайната му среща с Бисеров. Приличките на адво ката, логиката на мисълта, пламенността на голмото сър це Цанко Янков разкрива е най-голяма пълнота.“

Много верен, много колори

тен, коренно различен от Бранков беше неговият Беб рис от „Имат думата жените“ на Е. Залите. Да не говорим за дяло Генко от „Тревожна прелет“ на Ив. Пеев, за ко ято беше награден на нацио налния преглед в София, или за Попович от „Когато гръм удари“ на Яворов. Колко тро гателен беше многоплаховият му и сложен Цайден Баров от „Вяра“ на Т. Генев и ка къв мръсник беше в образа на Челибинта от „Царска ми лост“ на К. Зидаров. Нима може да се забравя неговият подвиг в Разград, когато за 24 часа научи и игра Барто ло в „Севилския бръснар“.

Или когато във Велико Тър ново е 40 градуса температу ра игра Казак от „Прело ма“ на Ст. Ц. Даскалов.

Не е възможно да се напи ше всичко за бай Цанко в една статия. Важното е, че преди всичко и над всичко той беше актьор от висока класа и с големи заслуги към нашия театър. И нека всички ония, които са се въз нушали от неговото изкуство, както и малкото останали от онова време колеги, с усмих ка и възхита си спомнят за човека, за колежата, за голе мия майстор на сцената Цан ко Янков, на когото мястото в ДМТ „Константин Киси чев“ стои още празно.

Никола ШИВАРОВ

Той беше един от първите в първата редица на група та ентузиаста, които преди повече от четвърт век поеха стръмния, но славен път за създаване, укрепване и утвър ждаване на театъра, който днес носи името на неговия приятел Константин Кисимов. Той не беше завършил школи и институти. Той беше чист, великотърновски самороден талант от Асенова махала.

Роден през 1899 г., заедно с другарите си К. Кисимов, Ас. Русков и Д. Панов Цан ко Янков получава бойно кръщение в храма на Мелпо мена и става неин служител за цял живот. Участвува във всички постановки на „Киси мовия“ ученически театър.

През 1922 г. К. Кисимов се явява на „дебют“ в Народ ния театър — София, със същите намерения заедно с него е и Ц. Янков. В послед ния момент обаче се смуща ва, разколебава и отказва. Останал чиновник, той не скъсва с любимото изкуство. Взема участие в мероприятията на читалище „Надежда“, под покрива на което се сфор мират театрални трупи, ръко водени от изтъкнати актьори. Там Ц. Янков работи с Вл. Николов, Матю Македонски, Марта Мянкова. Заедно с Д. Панов създават театрален кръжок и играят „Трибли“, „Борислав“, „Големанов“.

Корениите промени след 9 септември се отразяват бла

УДАР С ЧУГУН

Всички от нас знаем, колкото са ценни вторичните суровини за народното стопанство. А едни от най-ценните са чугуните. И не само най-ценни, но и най-тежки. Затова ударът с тях е много опасен. Особено ако се напаса върху плана на „Вторични суровини“.

Най-лошото е, че такъв изненадващ удар е нанесен от редица предприятия в окръга през първото шестмесечие на тази година. Вместо обещаните 500 тона чугунени отпадъци жп управление — Горна Оряховица е доставило едва 146 т. СХК „Свилоза“ — Свищов е предал 19 тона помалко, а МЗ „Червена звезда“ — Дебелец вместо 100 тона е доставил... 0 тона.

Удари върху плана на предприятия „Вторични суровини“ ре спективно — върху народното стопанство, нанасят изасада и „Пътни строителни“ чрез бракуваните 200 тона машини и съоръжения, които стоят години наред в складовата им база в Леденик.

Тежък е ударът, нанесен от ХХ жп секция — Горна Оряховица. Близо 100 тона негодни релси са закупени край железопътната линия Горна Оряховица — Елена.

Малко по-мек, но не помалко болезнен е ударът от 860 тона неизпълнение на плана за предаване на отпадъци от бяло тенек, който нанася Фабриката за нестандартно оборудване в Плисско.

Така стои въпросът с ударите: но не е ли вече време за контраудар.

Г. ИЛИЕВ

ФОТОГРАФИИ НА СЕДМИЦАТА

Българи от време оно все чешми са съграждали. Защото чешма — то е живот, здраве и щастие. Живни са люде от Търнов, лето помнят чешма „Мармарица“ — в басена два бистри, студени чучура кажи-речи половин град похля. И дойде време, и неведение че чешмекско — като рече — закрийте чешма „Мармарица“ — струяйте пръст и най-паче смет върху чешма! И напуста — не съгради рь

ка човеческа нищо на мястото. Сега в Търнов вода много. И никой не сеща се за чешма „Мармарица“. Но там, дето бяха два бистри чучура, между бурен и смет се шири кал и най-паче блато от водите чешмани и от водите небесни.

А беше лето 1979-а и беше пръв окръжен за благоустрояване и най-паче за хигиенизиране.

Да бъде приза, ама да б'е де и дело. И нине и присно да участвуваме в него.

Гледало фотооко ВЕСЕЛИНОВО

УДАР С ТОК

Хукват механикът и меканнизаторите от производственния участък в Николаево да търсят я някой болт, я някой лемеж чак в участъка за ремонтно-транспортна дейност в Камен. Не ни е толкова за избуеното време и изгорелите петролни продукти, но току-виж се оказало, че и в Камен нямат такива резервни части. А дълбоката оран не можеш я врза да чакат, времето не подлежи на програмиране. И в тази обстановка никой не се сеща да разрови папките и да види, че там е заведен плуг с инвентарен номер едн-кой си, който от две-три години не знае какво е поддръжка и преглед. В резултат на това сега си лежи сериозно болен от ръжда в м. „Канниколак“, срамува се в такъв вид да се покаже от двустранните пушинации.

От около 50 метра съчувствено го гледат две някога нови електропомпи и хич не му завиждат. Обаче ако те могат да остана безраздирната си съдба, с ръждивия стълб биха изплакали 25-киловатовата си мощ. Ствари ли ги стопаните им от каменна доставили тухли и прочие строителни материали за помпена станция в подножието на микроязовира, издигнали железен стълб с електротабла за захранването на станцията. Останало да монтират само понижаваш трансформатор за 220 волта напрежение, но... стопаните потънали в неизвестността. Сам разбираш, читателю, че те избяват да се навъртат насам навярно се страхуват, че ще ги удари ток 18 000 волта.

Николай ХРИСТОВ

Печални грешки

- Влезе в сервилната ба
- Певичката беше гласови
- Диреше Фураж и утеха
- Намери се в задина
- Каза няколко сексКал
- Имаше свой Бироглед
- Драгомир ПЕТКОВ
- Интересна личност е Коев
- Има меко сърце, пък полу
- чава твърда заплата.
- Ваньо ТОДОРОВ
- БЕГАЧ
- Бре, че бяга! Да не тре
- мира за единица?
- Не бе, бяга от брига
- кал...
- Братя О.

Пред няколко години в центъра на Свищов израсна голям културен комплекс. В красивата ограда съжителствуват два киносалона, детска музикална школа, читалище, библиотека, фонотека, изложбена зала и кафе-сладкарница. Неотдавна бе запълнена и последната съществена празнина в културния живот на града — в същата сграда се откри ношен бар. Това беше наистина наложително, тъй като наблизо има само две заведения, в които се сервира алкохол — едното над новооткрития бар, а другото — отсрещния тропояр. По този начин времето на свищовския гражданин се попълни с културни занимания до 3 часа след полунощ. Ме

Опит за прогноза на една симбиоза

жду другото и трите заведе ния се намират само на 20 метра от ВФС. Въпреки катеориичната забрана на заходна, така че остава само да се осланяме на силната воля на студентска.

Вероятно с поместването на бара в тази сграда се преследва благородната цел, да се покаже на ношните кленти пътят към библиотеката и читалището. Но твърде възможно е да се случи и обратното, защото барът приканва посетителите си с три

метров алакат, докато огнищата на просветата си тлеят почти необозначени. Така че трудно е да се предвидят резултатът от тази симбиоза. Възможно е преди години също имаше опит да се открие ношен бар — в ресторант „Калето“, но той завърши твърде скоропостижно, тъй като емоционалността на клиентелата често надхвърляше общоприетия. Дано добротото име на сградата помогне на новозлюпен бар...

Георги КУШВАЛИЕВ

ХУМОР И САТИРА

На sluка!

МЗ „Заря“, СМК „Строителни изделия“ и други — Павликени; Консервен завод, СМК „Общостроително предприятие“, „Комбинат за услуги“ — Свищов; Завод за радиатори — Стражица; Завод

за ремаркета — Елена и много други.

Не че няма способни рационализатори в тези предприятия! Не че няма традиции в рационализаторското движение! Не че няма поле за действие! Всичко има. Само до статично внимание към въпросите на техническия прогрес и към повелата за икономии на материали, суровини, енергия и горива няма. Няма и необходимите грижи за собствените рационализатори, за своевременно и правилно възнаграждаване на техните усилия. Пък и защо да си създават всекидневни, делнични грижи ръководствата на тези предприятия, защо да се занимават с разглеждане на десетки дребни предложения, когато къде-къде по-лесно е да се намери някой рационализатор-звезда, който с един замах да им реши проблемите.

На sluка!

Антон ТРУФЕВ

Наказание без престъпление

Като рече, че да се наказва не, страшно става и около ни не мига. Особено околото на ХЕИ. Защото взе, че на каза ресторанта в Чипаево — нямал хладилник в кухнята си, легящи яри против му хите, работно облекло и ред други работи.

А какво като няма хладилник? Та той не му е нужен, защото не вадя нищо от него, за да сготви. Сега в се зона на зеленчуците, сервират консерви — днес сърми, утре пълнени пиперки, а за консервирани храни хладилник не трябва, нали? Ресторантът ги сервира даже за топлини. И не се бои от му хите, защото муха в консерва на кутия не влиза, нито пък има нещо общо с алкохола — не помня някой да е видял диня муха.

И излиза, че ХЕИ греша, Дори, и за работното облекло. Та РПК отговаря на по-вика за икономии. И икономисва още електроенергия чрез неупотреба на скарата, хладилниците и покривките за маса. Икономисва и с нежеланието си да ремонтира отоплението и пода, да разшири помещенията.

Наказаният ресторант сега чака зимата и си гледа спокойствието — няма го персоналът, защото си гледа къщата работа, няма ги и клиентите. И е доволен, че наказаният не е той, а тия, които имат нужда от него.

Ан. ГЕЛОВ

СИГНАЛ ЗА „СИГНАЛ“

От две седмици разлепените из града афиши сигнализираха за предстоящия концерт на групата „СИГНАЛ“. Помислих си, стотици любители на диск музиката от Велико Търново и района си закупиха предварително билети и във вторник не черта се стескоха да чуят и видят „СИГНАЛ“.

Времето, от своя страна, също беше дало сигнала за дъжд. Но организаторите не обмисляха нищо за неговото сигнализиране и не можаха да обезпечат реда в летния театър. Затова пък масовите се без ред събори да входната арка на театъра. От дъжда или от нещо друго съставът „СИГНАЛ“ се уплаши и не извърши дори едно сигналче.

Така цялото предварително сигнализиране се оказа празна работата и наивниците, купили си билети, освен кошошо измъкнени си отидоха обидени и разочаровани от организаторите си. А доминките на летния театър трябва да мислят на нова арка. Дано този случай да им послужи като тревожен сигнал за бъдеще да не допускат подобни опущения.

МИРОЛЮБ

Петър БОРСУКОВ

ДИНИ

— Това е по силите ми, което мога да доставя на потребителите си...

ЕДНА СТОПАНСКА УПРАВА — РЕШАВА

— За несправяне с работата си на бостана го смъкват... за началник на полската охрана.

Радой ГЕРДОВ

— ИАТЕРЕСНО. НАЗНАЧАХМЕ ОЩЕ ДЕСЕТ ПЕТКИ, А ЯДЕПРОИЗВОДСТВОТО ДАК НЕ ВЪРВИ

В „Б“ РФГ

Къзненада в Елена

В сряда се играха срещите от междинния прети кръг от първенството на Северна „Б“ РФГ. Най-характерно за представянето на нашите отбори е неочакваната загуба на „Вечвой“ (Елена). След като предната събота, като гости в Толбухин, вечвойци взеха заслужена точка, представянето им на свой терен, при това срещу непретенциозния състав на „Новака“ — „Дорогостол“ (Силистра), буди недоволство. Както съобщава на нашия сътрудник Йордан Кирчев, силите си по-добре са се приспособили на наводения терен и в 35-та мин. Сюлейманов е открил за гости те. С автогол на Колев (1, Д) — 1:1 в 46-та мин. и след отменен удар на Георгиев (11, Д) в 48-та минута — 2:1 за „Дорогостол“.

Останалите срещи завършиха с победи на нашите футболисти. В Търговище, след по-техническа игра, с голямо движение, с много удари към вратите изключително ценна победа като гост (за пръв път от много години насам) стигнали съставът на „Локомотив“. В 9-та минута Георгиев стреля остро, вратарят отклони топката и Ст. Илиев я прати в мрежата — 1:0 срещу „Светкавица“. Двете промени в състава на „Локомотив“ (Ст. Илиев на мястото на Ушев и А. Минчев на мястото на Дешев) се оказаха много полезни. Продължила силната си серия студентите от Свищов, които този път играха у дома с „Бдин“. Въпреки че видинските футболисти отначало не се браниха, категорична победа с 3:1 извоюваха със пезателите на „Академик“ (Тодоров в 18-та, Момчилов в 66-та и Белков в 89-та за домакините, Т. Борисов в 44-та мин. за „Бдин“).

Оспорвана игра, остри, твърди единоборства изобилни от големи положения — така характеризира мача „Червено знаме“ — „Добруджа“ И. Дрumeв. Победата на червенознаменци с 2:0 дойде след голове на Атанасов в 58-та и Янков в 87-та минута.

Телевизия

СЪБОТА — 25 АВГУСТ

10.00 — „По хълмовете на вие филм“ — сериен документален филм. 10.50 — Детски филм. 11.00 — „Жената зад шандата“ — чехословашки сериен филм (VII епизод). 11.30 — Рекламен поздравителен концерт, посветен на Международната детска асамблея „Знаме на мира“. 12.15 — Сметът в действие. „Никарагуа“ — сериен при 1978 г. 13.00 — Информационен дневник. 13.30 — „1300 и 35 от тях“. Програма за Пловдивски окръг. 14.00 — „Омалгосанит за чак“ — полски телевизионен филм (II епизод). 15.00 — Програма, посветена на Деня на туризма. 15.50 — „Филмо и Мавензи“ (II епизод). 17.00 — БТ за Интернационал. Гръжествено откриване на монумента „Знаме на мира“ — директно предаване. 17.50 — Новини. 18.00 — По света и у нас. 18.10 — „Постепенно“ — рецитал. 18.40 — Дневник на Международната детска асамблея „Знаме на мира“. 19.00 — Служба на Родната. „Винуск“ — Български филм директно предаване от Благоевград. 19.50 — Лека нощ, децата! 20.00 — По света и у нас. 20.30 — „По хълмовете на вие филм“ — сериен документален филм. 21.20 — „Жената зад шандата“ — чехословашки сериен филм (VIII епизод). 22.10 — Поздравителен концерт по случай Деня на границите войски. 22.30 — „Омалгосанит за чак“ — полски телевизионен филм (III епизод).

ВТОРА ПРОГРАМА

17.30 — ТВ университет „АГР“ (XXI предаване). 18.00 — „1300 и 35 от тях“. Бързи смели, сръчни — с участието на чавдарчета и пионери от гр. Пловдив. 18.55 — „Единство, творчество, красота“ — Весел детски карнавал. 12.15 — „С ПТС в Н-ския гарнизон“. 13.00 — Информационен дневник. 13.30 — „1300 и 35 от тях“. Програма за Пловдивски окръг. 14.30 — Програма по случай Деня на миньора. 15.30 — „1300 и 35 от тях“. Програма за Пловдивски окръг. 17.30 — Виска. 19.50 — Лека нощ, децата! 20.00 — Панорама. 21.00 — „Сеймейство Орлови“ — съветски игрален филм по Максим Горки. 22.25 — Спортен екран. 22.45 — Новини. 23.05 — Лека нощ, възрастни!

ПРЕДВАРИТЕЛНА ПРОГРАМА

НЕДЕЛЯ — 26 АВГУСТ

8.00 — ТВ университет „АГР“ (XXI предаване). 10.00 — „1300 и 35 от тях“. Бързи смели, сръчни — с участието на чавдарчета и пионери от гр. Пловдив. 10.55 — „Единство, творчество, красота“ — Весел детски карнавал. 12.15 — „С ПТС в Н-ския гарнизон“. 13.00 — Информационен дневник. 13.30 — „1300 и 35 от тях“. Програма за Пловдивски окръг. 14.30 — Програма по случай Деня на миньора. 15.30 — „1300 и 35 от тях“. Програма за Пловдивски окръг. 17.30 — Виска. 19.50 — Лека нощ, децата! 20.00 — Панорама. 21.00 — „Сеймейство Орлови“ — съветски игрален филм по Максим Горки. 22.25 — Спортен екран. 22.45 — Новини. 23.05 — Лека нощ, възрастни!

ВТОРА ПРОГРАМА

18.30 — „Мечето“ — детски филм. 18.45 — Телевизионен театър: „Смъртта на Дантон“ от Г. Бюхнер. 21.00 — XV международен фестивал — 21.45 рецитал предаване от Бургас. 21.45 — Атлас: Шерпите на Непал. 22.10 — Новини — БТА. 22.20 — Панорама.

ПРОДАВАМ — „Москвич 408 И“, В. Търново: кв. „Чолаковци“, бл. 65, вх. А, ап. 17 — сем. Борисови.

ИНДЕКС 21301